

تأثیر تمرين نورديک بر گيرندهٔ فعال‌کنندهٔ تکثیر پروکسی زوم آلفا و سيرتؤين ۶ پلاسمای زنان سالمند مبتلا به دیابت

منیره له‌لای (M.Sc)، روح‌الله حق‌شناس*

گروه علوم ورزشی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه سمنان، سمنان، ایران

تاریخ دریافت: ۱۴۰۱/۱/۱۲ تاریخ پذیرش: ۱۴۰۱/۸/۱۵

rhm@semnan.ac.ir

نویسنده مسئول، تلفن: ۰۹۱۳۲۲۹۸۸۲۶

چکیده

هدف: تمرين پياده‌روي نورديک فواید بسياري در بهبود وضعیت سالمندان از کار افتاده دارد. هدف پژوهش حاضر بررسی تأثیر تمرين پياده‌روي نورديک بر سطح پلاسمای گيرندهٔ فعال‌کنندهٔ تکثیر پروکسی زوم آلفا (PGC-1α) و سيرتؤين ۶ (SIRT6) زنان سالمند مبتلا به دیابت بود.

مواد و روش‌ها: در اين پژوهش نيمه تجربی ۲۷ نفر زن سالمند مبتلا به دیابت نوع ۲ با ميانگين سن $65/45 \pm 2/70$ سال، انتخاب و بهطور تصادفي به ۲ گروه کنترل ($n=14$) و گروه تجربی ($n=13$) تقسيم شدند. سپس گروه تجربی پروتکل تمرين را که شامل تمرين‌های پياده‌روي نورديک را سه روز در هفته به مدت هشت هفته اجرا کردند. نمونه‌های خون قبل از شروع و بعد از پايان پروتکل تمرين جمع‌آوري شد. از روش الايزا و كيت الايزا، برای سنجش متغيرهای بيوشيمايي تحقیق استفاده شد.

يافته‌ها: تجزيه و تحليل‌ها نشان داد که ميزان PGC1α و SIRT6 در گروه تمرين به طور معناداري کاهش يافت ($P<0.001$).

نتيجه گيري: با استفاده از تمرين هوازی نورديک که گلوکز، انسولین و مقاومت به انسولین را در زنان سالمند مبتلا به دیابت کاهش و PGC1α و SIRT6 را افزایش می‌دهد می‌توان به بهبود سيستم متابوليک بدن سالمندان کمک نمود.

واژه‌های کلیدی: تمرين نورديک، زنان سالمند، دیابت، سيرتؤين ۶

توجه به نقش محوري ميتوکندری در هموستاز انرژي، گيرندهٔ فعال‌کنندهٔ تکثیر پروکسی زوم آلفا (Peroxisome proliferator-activated receptor-γ coactivator 1-α) (PGC-1α) در شرایط پاتولوژيك در اختلال عملکرد ميتوکندری و علائم پيری نقش دارد [۹] و گزارش شده است که بيان ييش از حد سيرتؤين ۶ (Sirtuin6) در بافت چربی موش‌های ترازیخته، با تنظیم پايان دست ژن PGC-1 مرتبط است و PGC-1α با افزایش بيان آنزیمه‌های دخیل در گلوکوتوزنر به فعال‌سازی تولید گلوکز کبد کمک می‌کند [۱۰]. در مجموع به نظر مى‌رسد همراه با افزایش سن و کاهش عملکرد سيستم متابوليک بدن، فعالیت بسياري از ژن‌های درگير در متابوليسم انرژي از جمله PGC-1α و SIRT6 در تواند انجام فعالیت بدنی منظم باشد [۱۱-۱۵]. تأثیر تمرينات پرشدت تناوبی بر افزایش بيان ژن PGC-1α در رت‌های ميتوکندری در سالمندان مبتلا به دیابت گزارش شده است [۱۶].

مقدمه

فرآيند جهاني شدن (Globalization) جمعيت سالمندى در اكثراً كشورها در حال افزایش است و فرآيند سالمندى با پيش تر بيماري های مزمون همچون بيماري های قلبی، دیابت، بيماري های عصبی و سرطان همراه است [۱]. نظریه های مختلفی در رابطه با پيری وجود دارد که همگی بر اين نكته اتفاق نظر دارند که پيری و متابوليسم ذاتاً با يك دiger مرتبط هستند و ميتوکندری با اثرپذيری از گونه‌های فعال اکسيژن واکنش پذير (ROS) (Reactive Oxygen Species) بازيگر مشترک ميان اين دو است [۲-۵]. همچنين خانواده سيرتؤين ها (Sirtuin) در کنترل متابوليک و افزایش طول عمر نقش دارند و سيرتؤين های ميتوکندری، با تنظيم فرایندهای درگير در سالمندى مرتبط هستند [۶]. در ترميم DNA، عملکرد تلومراز، پايداري ژنومي و پيری سلولی نقش مهمی ايفا می‌کند و بيان ييش از حد SIRT6 منجر به افزایش طول عمر می‌شود [۷]. گزارش شده است که SIRT6 ممکن است در توسعه دیابت نوع ۲ نقش داشته باشد [۸]. از طرفی با

صبح از ورید آرنجی گرفته شد. سپس آزمودنی‌ها به طور تصادفی به دو گروه: کنترل ($n=14$) و تجربی ($n=13$ ، تقسیم شدن). پیش از شروع اجرای مراحل پژوهش، ابتدا با اندازه‌گیری ضربان قلب استراحت و با به کارگیری فرمول محاسباتی، حداقل ضربان قلب و ضربان قلب ذخیره محاسبه شد و با توجه به این موضوع، جلسات تمرینی با شدت ۵۰ درصد حداقل ضربان قلب ذخیره شروع شد. پروتکل تمرین نیز در مدت آشناسازی به آزمودنی‌های گروه تمرین، آموزش داده شد. گروه تمرین به صورت ۳ روز در هفته در روزهای غیرمتوالی به مدت ۸ هفته هر جلسه ۶۰ دقیقه در صبح (حدود ساعت ۱۱ تا ۱۳ به دلیل این‌که تمرین باید حداقل دو ساعت بعد از مصرف انسولین باشد)، پروتکل تمرین ورزشی (تمرین‌های پیاده‌روی نوردیک) را اجرا کردند.

پروتکل تمرین. در این مطالعه از پروتکل تمرین پیاده‌روی نوردیک، سه روز در هفته در روزهای غیر متوالی به مدت ۸ هفته استفاده شد. یک هفته قبل از شروع پروتکل تمرین، نحوه استفاده از این چوب‌دستی‌ها و همچنین آشناسازی افراد با آنها صورت گرفت. سپس طی دو جلسه تمرین با آن‌ها زیر نظر مربي ماهر آزمودنی‌ها به طور کامل نحوه تمرین با چوب‌دستی‌ها را آموزش دیدند. همچنین در این جلسات ضربان سنج روی بدن آن‌ها نصب شد که فشار تمرین نیز قابل کنترل باشد و آزمودنی‌ها با ضربان سنج و ساعت پلاز که برای کنترل فشار تمرین بر روی بدن آن‌ها نصب شد آشنا شدند. مدت زمان هر جلسه تمرین ۶۰ دقیقه و شدت تمرین ۵۰ تا ۷۰ درصد حداقل ضربان قلب بود. پروتکل تمرین پیاده‌روی نوردیک با بهره‌گیری از عضلات مختلف و بیشتر در بدن و شدت بیشتر از راه رفتن معمولی استفاده نموده است. پیاده‌روی نوردیک به پاها فشار کمتری وارد می‌کند و کالری و اکسیژن مصرفی بیشتری در پیاده‌روی نوردیک، نسبت به سایر پیاده‌روی‌ها وجود دارد که منجر به سازگاری بیشتر در سیستم قلبی عروقی و تنفسی می‌شود [۲۲، ۲۳]. در پژوهش حاضر، مدت تمرینات هشت هفته و جلسات تمرینی نیز ۳ جلسه در هفته طراحی شد. از طرفی به منظور همسان‌سازی حجم کل تمرین در ۸ هفته با حجم پروتکل‌های انجام‌شده در اکثر پژوهش‌ها، مدت تمرینات در هر جلسه به ۶۰ دقیقه رسید. شدت تمرینات با استفاده از ضربان سنج بولار و بر اساس ضربان قلب مورد محاسبه قرار گرفت و پروتکل تمرینی با شدت ۵۰ درصد ضربان قلب شروع و بعد از هفته چهارم بر اساس اصل اضافه‌بار، شدت در هفته هشتم به ۷۰ درصد ضربان قلب رسید [۲۰].

تمرینات ترکیبی نیز توانسته بود میزان SIRT6 مردان سالمند را افزایش دهد [۱۱]. اما از آنجایی که انجام تمرینات پرشدت برای سالمندان می‌تواند خطراتی در بی داشته باشد تمرینات پیاده‌روی نوردیک برای این قشر از افراد طراحی و تدوین شده است و در خصوص فواید تأثیر تمرینات نوردیک در سالمندی اخیراً مطالعات فراوانی گزارش شده است [۱۳، ۱۷-۲۰]. همچنین گزارش شده است که ورزش پیاده‌روی نوردیک با کاهش ذخایر آهن بدن در افراد مسن، فشار اکسایشی را کاهش و استقامت فرد را افزایش داده بود [۲۱] و از این‌رو به نظر می‌رسد این نوع تمرینات بتواند از طریق تأثیر بر مسیرهای مرتبط بر بیوژن‌زیستکندریابی نقش ایفا نماید و از آنجایی که مطالعه‌ای نقش فعالیت بدنی بر PGC-1α و SIRT6 در شرایط سالمندی و دیابت را بررسی نکرده است، هدف از پژوهش حاضر بررسی تأثیر تمرین نوردیک بر سطح پلاسمایی PGC1α و SIRT6 زنان سالمند مبتلا به دیابت است.

مواد و روش‌ها

پس از طراحی پژوهش و اخذ مجوز کمیته اخلاق از کمیته اخلاق پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی سمنان به شماره IR.SEMUMS.REC.1399.307 ۲۷ نفر زن سالمند مبتلا به دیابت نوع ۲ با میانگین سن ۴۵/۲±۴۵/۷۰ سال به صورت نمونه‌گیری در دسترس انتخاب و پس از تکمیل فرم رضایت‌نامه آگاهانه و مجوز از پژوهش جهت انجام فعالیت‌های ورزشی، آزمون‌های مربوط به اندازه‌گیری قد، وزن، ترکیب بدن از آزمودنی‌ها به عمل آمد. میانگین سن مبتلا به دیابت نوع ۲ حداقل به مدت ۱۰ سال با تائید انجمن دیابت، عدم سابقه تمرین ورزشی منظم در ۶ ماه گذشته و توانایی انجام فعالیت ورزشی در حد راه رفتن با کسب مجوز از پژوهش جهت مجاز بودن به انجام فعالیت ورزشی، تمايل و رضایت آگاهانه کتبی برای حضور در پژوهش بود. معیارهای خروج از مطالعه شامل: ناهنجاری‌های جسمی که مانع از انجام فعالت ورزشی شود، ناتوانی در انجام فعالیت‌های ورزشی، سابقه بیماری قلبی یا بیماری‌های خاص مانند سرطان و پارکینسون و عدم شرکت منظم در برنامه ورزشی طراحی شده پژوهش بود. جهت آشناسازی آزمودنی‌ها یک هفته قبل از شروع پروتکل، زیر نظر پژوهش متخصص شرایط آزمودنی‌ها از لحاظ سلامتی ارزیابی شد. ۴۸ ساعت قبل از شروع پروتکل نمونه‌های خونی پس از ۸ الی ۱۰ ساعت ناشتاپی شبانه، توسط پرستار کارآزموده رأس ساعت ۸ تا ۹

ZellBio کشور آلمان، به ترتیب با حساسیت ۰/۷۳ و ۰/۶۸ نانوگرم در میلی‌لیتر و ضریب تغییرات ۷/۱ و ۶/۶ انجام شد. پس از بررسی طبیعی بودن توزیع داده‌ها و تایید آن با استفاده از آزمون شاپیروویلک و وجود تجانس در واریانس‌ها، در بخش آمار استنباطی از تحلیل کوواریانس و آزمون تی دو گروه وابسته برای بررسی اختلاف بین دو گروه با کنترل اثر پیش‌آزمون استفاده شد. برای تجزیه و تحلیل داده‌ها از نرم‌افزار IBM SPSS نسخه ۲۵ استفاده گردید.

نتایج

ویژگی‌های توصیفی آزمودنی‌ها در جدول ۱ گزارش شده است.

نتایج تجزیه و تحلیل داده‌ها در جدول ۲ گزارش شده است و همان‌طور که مشاهده می‌شود تمرین پیاده‌روی نوردیک به طور معناداری PGC1α و SIRT6 را افزایش می‌دهد ($P < 0.001$) و گلوکز، انسولین و مقاومت به انسولین را به طور معناداری کاهش می‌دهد ($P < 0.001$).

اندازه‌گیری متغیرهای خونی. برای تعیین سطوح اولیه PGC1α و SIRT6، انسولین و گلوکز خون آزمودنی‌ها پیش از شروع پروتکل تمرین و پس از ۸ الی ۱۰ ساعت ناشتاپی شبانه، از سیاهرگ بازویی، مقدار ۵ سی سی خون گیری به عمل آمد و بلافارسله در درون لوله‌های محتوی ماده ضد انعقاد EDAT ریخته شد. سپس نمونه‌ها، با سرعت ۳۰۰۰ دور در دقیقه و به مدت ۱۲ دقیقه سانتریفیوژ و برای اندازه‌گیری متغیرهای مورد نظر، در شرایط انجام ۳۵–۳۵ درجه سانتی‌گراد نگهداری شد. پس از اتمام پروتکل تمرین و ۴۸ ساعت پس از آخرین جلسه تمرین، کلیه اندازه‌گیری‌های شاخص‌های خونی، مطابق با شرایط مرحله اول، دوباره تکرار شد. سطوح مقاومت به انسولین، با استفاده از فرمول زیر (HOMA-IR) محاسبه شد:

$\text{مقاومت به انسولین} = \frac{\text{غلظت گلوکز} (\mu\text{mol/l}) * \text{غلظت انسولین} (\mu\text{U/ml})}{22/5}$

ارزیابی سطوح پلاسمایی PGC1α و SIRT6، با استفاده از کیت الیزا آزمایشگاهی PGC1α و SIRT6، ساخت شرکت

جدول ۱. میانگین و انحراف استاندارد ویژگی‌های توصیفی آزمودنی‌ها

متغیر	شاخص توده بدن	قد (سانتی‌متر)	سن (سال)	تعداد	گروه کنترل	گروه تجربی
وزن (کیلوگرم)	۶۸/۰۷ (۸/۶۹)	۱۶۳/۱۱ (۸/۶۸)	۶۵/۴۴ (۲/۷۱)	۲۷	۱۴	۱۳
ساق (سانتی‌متر)	۶۸/۰۷ (۸/۶۹)	۱۶۴/۷۷ (۵/۷۶)	۶۵/۳۱ (۲/۴۶)	۶۵/۵۷ (۳/۰۰)	۶۶/۱۰ (۸/۰۹)	۶۵/۵۷ (۳/۰۰)
شاخص توده بدن	۲۲/۶۸ (۲/۶۲)	۱۶۴/۷۷ (۵/۷۶)	۷۰/۲۰ (۹/۱۲)	۱۶۱/۵۷ (۱۰/۷۲)	۲۱/۷۷ (۲/۴۲)	۲۱/۷۷ (۲/۴۲)

جدول ۲. نتایج تجزیه و تحلیل متغیرهای گیرنده‌ی فعال کننده‌ی تکثیر پروکسی زوم آلفا و سیرتوئین ۶

متغیر	گیرنده‌ی فعال کننده‌ی تکثیر پروکسی زوم آلفا (نانوگرم بر میلی‌گرم)	سیرتوئین ۶ (نانوگرم بر میلی‌گرم)	انسولین (میلی‌گرم بر دسی لیتر)	گلوکز (میلی‌گرم بر دسی لیتر)	مقاومت انسولین	
اندازه‌گیری بین گروهی	۰/۶۴	<۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	۱۲/۷۰ (۲/۵۶)	۹/۱۴ (۱/۳۳)	تجربی
			۱/۰۰	۷/۷۶ (۱/۰۹)	۷/۷۶ (۰/۹۵)	کنترل
اندازه‌گیری بین گروهی	۰/۴۶	<۰/۰۰۱	<۰/۰۰۱	۶/۱۸ (۰/۶۰)	۵/۳۶ (۰/۶۳)	تجربی
			۰/۵۶۴	۴/۸۳ (۰/۹۳)	۴/۹۱ (۰/۷۵)	کنترل
اندازه‌گیری بین گروهی	۰/۴۶	<۰/۰۰۱	<۰/۰۰۱	۲۲/۰۳ (۳/۲۰)	۲۵/۱۵ (۲/۴۳)	تجربی
			۰/۵۰۵	۲۵/۵۶ (۳/۳۵)	۲۵/۱۵ (۴/۰۹)	کنترل
اندازه‌گیری بین گروهی	۰/۵۶	<۰/۰۰۱	<۰/۰۰۱	۹۹/۰۸ (۱۴/۴۱)	۱۲۳/۹ (۹/۶۶)	تجربی
			۰/۰۳۹	۱۲۵/۵۰ (۱۵/۹۶)	۱۲۱/۶ (۱۵/۱۹)	کنترل
اندازه‌گیری بین گروهی	۰/۴۶	<۰/۰۰۱	<۰/۰۰۱	۵/۹۱ (۱/۲۱)	۸/۰۷ (۱/۵۳)	تجربی
			۰/۹۶۳	۷/۹۹ (۲/۲۵)	۸/۰۳ (۱/۹۵)	کنترل

* معنادار ($P < 0.05$) # آزمون تی همبسته + معناداری آزمون تحلیل کوواریانس

کاهش می‌دهد و SIRT6 و PGC1α را در زنان سالمند مبتلا به دیابت به طور معناداری افزایش می‌دهد (جدول ۲). همسو با نتایج پژوهش حاضر دیگر مطالعات نیز اثر مشت آن از مختلف تمرینات ورزشی به ویژه تمرین پیاده‌روی نوردیک بر

بحث و نتیجه‌گیری

نتایج پژوهش حاضر نشان داد که تمرین هوایی نوردیک، گلوکز، انسولین و مقاومت به انسولین را به طور معناداری

توده عضلانی و مقاومت به انسولین می‌شود. جذب گلوکز وابسته به انسولین توسط عضلات اسکلتی به دلیل سرکوب گیرنده‌های انسولین و GLUT-4 کاهش می‌یابد [۳۶-۳۴]. همراه با افزایش سن، کمبود ترشح انسولین و افزایش مقاومت به انسولین که ناشی از تغییر در ترکیب بدن و سارکوپنی است منجر به افزایش گلوکز خون می‌شود و سن یکی از مهم‌ترین عوامل خطر در ایجاد پیش دیابت و دیابت نوع ۲ است و ورزش و فعالیت بدنی می‌تواند تأثیر بسزایی در پیشگیری از این اتفاقات داشته باشد [۳۸,۳۷]. بنابراین انتخاب سیک زندگی فعال و رژیم غذایی مناسب می‌تواند تأثیر بسزایی بر پیشگیری از عوارض سالمدانی و به ویژه افراد مسن مبتلا به دیابت داشته باشد. در تایید نتایج پژوهش حاضر نشان داده شده است که تمرين پیاده‌روی نوردیک تأثیر مثبتی بر متغیرهای متابولیک و شاخص‌های انتروپومتریک زنان مبتلا به دیابت دارد [۳۹] و همان‌طور که در نتایج مطالعه حاضر نیز مشاهده می‌شود، تمرين نوردیک توانست بر بهبود وضعیت زنان سالمدان مبتلا به دیابت تأثیرگذار باشد و با کاهش قند خون و مقاومت به انسولین وضعیت این افراد را بهبود بخشد. همچنین از لحاظ جسمی نیز فعالیت آزمودنی‌ها از ۵۰ الی ۲۰۰ گام به حدود ۱۰۰۰ الی ۱۵۰۰ گام در هر جلسه تمرين رسید که به نظر می‌رسد این تغییرات ناشی از بهبود در وضعیت عضلات اسکلتی باشد. در پژوهش حاضر تغییرات عضلات اسکلتی اندازه‌گیری نشد اما همان‌طور که مطالعات گذشته نشان می‌دهد تمرين پیاده‌روی نوردیک در سالمدان بی‌تحرک می‌تواند منجر به بهبود وضعیت عضلات اسکلتی و به ویژه عضلات بالاتنه شود و احتمال همین موضوع می‌تواند در برداشت گلوکز توسط عضلات کمک‌کننده باشد. از دیگر محدودیت‌های پژوهش حاضر انتخاب افراد به صورت نمونه‌گیری در دسترس و از طریق فراخوان عمومی بوده است؛ لذا تعیین نتایج با توجه به غیر احتمالی بودن روش نمونه‌گیری بهتر است با احتیاط صورت پذیرد. در کل به نظر می‌رسد انجام فعالیت‌های ورزشی در دوران سالمدانی، از طریق افزایش سوخت و ساز سلول و مصرف انرژی ضمن حفظ و بهبود کیفیت عضلات تأثیر چشمگیری بر سلامت سالمدان دارد.

در مجموع به نظر می‌رسد تمرين پیاده‌روی نوردیک گلوکز، انسولین و مقاومت به انسولین را در زنان سالمدان مبتلا به دیابت کاهش و PGC1 α و SIRT6 را افزایش می‌دهد و از طریق بهبود سیستم متابولیک بدن و تقویت عضلات اسکلتی بدن سالمدان می‌تواند تأثیرات مثبتی را برای سلامت سالمدان داشته باشد.

سلامت سالمدان را در مطالعات با آزمودنی‌های انسان و حیوان گزارش کرده‌اند [۱۸، ۲۴-۲۶]. در همین راستا گزارش شده است که تمرينات پیاده‌روی نوردیک منجر به سازگاری‌های مکانیکی و متابولیک در سالمدان می‌شود [۲۷]. پدسياتو (Podsiadlo) و همکاران (۲۰۲۱) در مطالعه خود نشان دادند ۱۲ هفته تمرين نوردیک علاوه بر تاثیرات مثبت جسمی و روحی، منجر به افزایش معنادار ویتامین D در زنان سالمدان شد [۱۸]. همچنین واسرفورس (Wasserfurth) و همکاران (۲۰۲۱) گزارش کردند که فعالیت SIRT3 و SIRT1 در پاسخ به مداخله ورزشی افزایش می‌یابد و این افزایش ممکن است به طور بالقوه با اصلاح رژیم غذایی نیز افزایش يابد [۲۸]. عملکرد سیرتوئین‌هایی مانند SIRT6 دی آسیلازهای وابسته به NAD $^{+}$ ، ذاتاً با متابولیسم سلولی مرتبط است. SIRT6 علاوه بر مصرف NAD، متابولیسم گلوکز را با حفظ استیلاسیون H3K9 در پرومتورهای ژن‌های گلیکولیتیک، به عنوان یک سرکوبگر HIF1 α تعديل می‌کند [۲۹]. در رابطه با تأثیر ورزش بر سیرتوئین‌ها مطالعاتی SIRT3 گرفته است و بیشتر آن‌ها بر SIRT1 و SIRT3 متتمرکر شده‌اند. SIRT1 در هسته سلول و SIRT3 در میتوکندری قرار دارد و SIRT3 تأثیر مستقیمی بر سیستم متابولیک بدن از طریق تأثیر بر مسیر AMPK و چرخه کریس دارد و نشان داده شده است که ورزش با افزایش SIRT3 و PGC-1 بر هموستان اثری عضلانی تأثیر می‌گذارد [۳۰]. به نظر می‌رسد SIRT6 نیز همراه با PGC-1 در این مسیر نقش داشته باشد. و همان‌طور که نتایج پژوهش حاضر نشان داد تمرين پیاده‌روی نوردیک PGC1 α و SIRT6 را در زنان سالمدان مبتلا به دیابت افزایش داد. افزایش تحمل گلوکز و ترشح انسولین ناشی از گلوکز در موش‌های تاریخته که SIRT6 در آن‌ها بیش از حد بیان شده بود گزارش شده است [۳۱] و بیان بیش از حد SIRT6 با تنظیم پایین دست ژن PGC-1 در بافت چربی موش‌های تاریخته که یکی از تنظیم‌کننده‌های گلوکوتوزنر است، مرتبط است. SIRT6 با افزایش بیان آنزیم‌های دخیل در گلوکوتوزنر و افزایش سنتز NAD و PGC-1 α به فعالسازی تولید گلوکز کبد کمک می‌کند و به طور سیستمیک آزادسازی گلیسرول از بافت چربی را افزایش می‌دهد. این یافته‌ها نشان می‌دهد که SIRT6 هموستان اثری را در سینین بالا بهینه می‌کند تا ضعف را به تاخیر بیندازد و پیری سالم را حفظ کند [۱۰، ۳۲]. با افزایش سن، عضلات قدرت و حجم خود را از دست می‌دهند و تعادل سالمدان با خطر روپرو می‌شود [۳۳] و سطوح بالای کورتیزول به عنوان یک هورمون کاتابولیک منجر به کاهش

- [12] Vatankhah-khozani S, Haghshenas R, Faramarzi M. The effect of 8 weeks of elastic band resistance training on serum myostatin and body composition in elderly women. *J Sport Biosciences* 2018; 10: 347-358.
- [13] Gilani N, Zamani Rad F, Ebrahimi M, Haghshenas R. Effect of eight weeks endurance training on ovarian androgens in women with polycystic ovary syndrome: application of multivariate longitudinal models. *Int J Appl Exerc Physiol* 2019; 8: 757-762.
- [14] Nori P, Haghshenas R. Effects of eight weeks aerobic training on kynurenone and gene and protein expression of aryl hydrocarbon receptor in the heart of male rats. *Koomesh* 2022; 24: 162-167. (Persian).
- [15] Soori R, Ravasi AA, Azarmohammad R, Ranjbar K, Pournemati P. Effects of 12 weeks concurrent aerobic and resistance training on serum vaspin and C-reactive protein levels in obese middle-aged men. *Koomesh* 2020; 22: 365-371. (Persian).
<https://doi.org/10.29252/koomesh.22.2.365>
- [16] Mohsenzadeh M, Aghaei F, Nameni F. The effect of high intensity interval training on SIRT1 and PGC1- α gene expression in soleus muscle of type 2 diabetes in male rat. *Med J Tabriz Univ Med Sci* 2020; 42: 447-455. (Persian).
<https://doi.org/10.34172/mj.2020.067>
- [17] Witkowska A, Grabara M, Kopeć D, Nowak Z. The effects of nordic walking compared to conventional walking on aerobic capacity and lipid profile in women over 55 years of age. *J Phys Act Health* 2021; 18: 669-676.
<https://doi.org/10.1123/jpha.2020-0182>
PMid:33883288
- [18] Podsiadło S, Skiba A, Kaluža A, Ptaszek B, Stożek J, Skiba A, et al. Influence of nordic walking training on Vitamin D level in the blood and quality of life among women Aged 65-74. *Healthcare* 2021; 9: 1146.
<https://doi.org/10.3390/healthcare9091146>
PMid:34574920 PMCid:PMC8471811
- [19] Rodrigues IB, Ponzano M, Butt DA, Bartley J, Bardai Z, Ashe MC, et al. The effects of walking or nordic walking in adults 50 years and older at elevated risk of fractures: a systematic review and meta-analysis. *J Aging Phys Act* 2021; 29: 886-899.
<https://doi.org/10.1123/japa.2020-0262>
PMid:33571958
- [20] Sobhani F, Haghshenas R, Rahimi M. Effect of eight weeks aerobic training and supplementation of green tea on apelin plasma levels and insulin resistance in elderly women with type 2 diabetes. *J Mazandaran Univ Med Sci* 2019; 28: 84-93. (Persian).
- [21] Kortas J, Kuchta A, Prusik K, Prusik K, Ziemann E, Labudda S, et al. Nordic walking training attenuation of oxidative stress in association with a drop in body iron stores in elderly women. *Biogerontology* 2017; 18: 517-524.
<https://doi.org/10.1007/s10522-017-9681-0>
PMid:28229255 PMCid:PMC5514214
- [22] Sugiyama K, Kawamura M, Tomita H, Katamoto S. Oxygen uptake, heart rate, perceived exertion, and integrated electromyogram of the lower and upper extremities during level and Nordic walking on a treadmill. *J Physiol Anthropol* 2013; 32: 1-9.
<https://doi.org/10.1186/1880-6805-32-2>
PMid:23406834 PMCid:PMC3599214
- [23] Takeshima N, Islam MM, Rogers ME, Rogers NL, Sengoku N, Koizumi D, et al. Effects of nordic walking compared to conventional walking and band-based resistance exercise on fitness in older adults. *J Sports Sci Med* 2013; 12: 422.
- [24] Sellami M, Gasmi M, Denham J, Hayes LD, Stratton D, Padulo J, et al. Effects of acute and chronic exercise on immunological parameters in the elderly aged: can physical activity counteract the effects of aging? *Front Immunol* 2018; 9: 2187.
<https://doi.org/10.3389/fimmu.2018.02187>
PMid:30364079 PMCid:PMC6191490
- [25] Shykholeslami Z, Abdi A, Barari A, Hosseini SA. The effect of aerobic training with Citrus aurantium L. on SIRT1 and PGC-1 α gene expression levels in the liver tissue of elderly rats. *Jorjani Biomed J* 2019; 7: 57-65. (Persian).
<https://doi.org/10.29252/orjanibimedj.7.4.57>

تشکر و قدردانی

نویسنده‌گان مقاله از کلیه شرکت‌کنندگان در این پژوهش
کمال سپاس و قدردانی را دارند.

مشارکت و نقش نویسنده‌گان

روح‌الله حق‌شناس: ایده و طراحی, آنالیز و تفسیر نتایج
مطالعه, نگارش نسخه اول مقاله منیره لعله‌ای: جمع‌آوری
داده‌ها, نگارش نسخه اول مقاله. همه نویسنده‌گان نتایج را
بررسی نموده و نسخه نهایی مقاله را تایید نمودند.

منابع

- [1] Li Y, Jin J, Wang Y. SIRT6 widely regulates aging, immunity, and cancer. *Front Oncol* 2022; 12: 861334.
<https://doi.org/10.3389/fonc.2022.861334>
PMid:35463332 PMCid:PMC9019339
- [2] Kauppila TES, Kauppila JHK, Larsson NG. Mammalian mitochondria and aging: an update. *Cell Metab* 2017; 25: 57-71.
<https://doi.org/10.1016/j.cmet.2016.09.017>
PMid:28094012
- [3] Gilani N, Esmaeili A, Haghshenas R. The effect of eight weeks concurrent training and supplementation of L-Arginine on plasma level of 8-hydroxydeoxyguanosine (8-OHDG), malondialdehyde and total antioxidant capacity in elderly men (Multivariate Longitudinal Modeling). *Iran J Endoc Metab* 2018; 20: 195-202. (Persian).
- [4] Guo Z, Li P, Ge J, Li H. SIRT6 in aging, metabolism, inflammation and cardiovascular diseases. *Aging Dis* 2022; 15.
<https://doi.org/10.14336/AD.2022.0413>
PMid:36465178 PMCid:PMC9662279
- [5] Gao S, Yang Q, Peng Y, Kong W, Liu Z, Li Z, et al. SIRT6 regulates obesity-induced oxidative stress via ENDOG/SOD2 signaling in the heart. *Cell Biol Toxicol* 2022; 1-19.
<https://doi.org/10.1007/s10565-022-09735-z>
- [6] Ji Z, Liu GH, Qu J. Mitochondrial sirtuins, metabolism, and aging. *J Genet Genomics* 2022; 49: 287-298.
<https://doi.org/10.1016/j.jgg.2021.11.005>
PMid:34856390
- [7] Khan RI, Nirzhor SSR, Akter R. A review of the recent advances made with SIRT6 and its implications on aging related processes, major human diseases, and possible therapeutic targets. *Biomolecules* 2018; 8: 44.
<https://doi.org/10.3390/biom8030044>
PMid:29966233 PMCid:PMC6164879
- [8] Çalışkan Z, Mutlu T, Güven M, Tunçdemir M, Niyazioglu M, Hacioglu Y, et al. SIRT6 expression and oxidative DNA damage in individuals with prediabetes and type 2 diabetes mellitus. *Genet* 2018; 642: 542-548.
<https://doi.org/10.1016/j.gene.2017.11.071>
PMid:29197589
- [9] Vernier M, Giguère V. Aging, senescence and mitochondria: the PGC-1/ERR axis. *J Mol Endoc* 2021; 66: R1-R14.
<https://doi.org/10.1530/JME-20-0196>
PMid:33112791
- [10] Puigserver P, Rhee J, Donovan J, Walkey CJ, Yoon JC, Oriente F, et al. Insulin-regulated hepatic gluconeogenesis through FOXO1-PGC-1 α interaction. *Nature* 2003; 423: 550-555.
<https://doi.org/10.1038/nature01667>
PMid:12754525
- [11] Gilani N, Haghshenas R, Esmaeili M. Application of multivariate longitudinal models in SIRT6, FBS, and BMI analysis of the elderly. *Aging Male* 2019; 22: 260-265.
<https://doi.org/10.1080/13685538.2018.1477933>
PMid:29901417

<https://doi.org/10.1038/s41467-021-23545-7>

PMid:34050173 PMCid:PMC8163764

[33] Asadi Samani Z, Rahnama N, Reisi J, Lenjan Nejadian S. Correlation between new activity-based balance index with accelerometer data and postural balance in elderly woman. Koomesh 2020; 22: 92-98. (Persian).
<https://doi.org/10.29252/koomesh.22.1.92>

[34] Colman E, Katzel LI, Rogus E, Coon P, Muller D, Goldberg AP. Weight loss reduces abdominal fat and improves insulin action in middle-aged and older men with impaired glucose tolerance. Metabolism 1995; 44: 1502-1508.

[https://doi.org/10.1016/0026-0495\(95\)90153-1](https://doi.org/10.1016/0026-0495(95)90153-1)

PMid:7476341

[35] Mordarska K, Godziejewska-Zawada M. Diabetes in the elderly. Przeglad menopauzalny/Menopause review 2017; 16: 38.

<https://doi.org/10.5114/pm.2017.68589>

PMid:28721127 PMCid:PMC5509969
[36] Madani P, Mohsen Avandi S, Haghshenas R, Pakdel A. Combined effect of eight weeks high intensity resistance training with ginger supplementation on waist to hip ratio, body composition and body mass in obese women. Koomesh 2017; 9: 286-293. (Persian)

[37] Chang AM, Halter JB. Aging and insulin secretion. Am J Physiol Endocrinol Metab 2003; 284: E7-E12.

<https://doi.org/10.1152/ajpendo.00366.2002>

PMid:12485807

[38] Osali A. Effect of six-week aerobic exercise and consumption of nanocurcumin on TNF- α and memory in 60-65 years old women with metabolic syndrome. Koomesh 2018; 20: 503-509. (Persian).
<https://doi.org/10.34172/mj.2019.002>

[39] Sentinelli F, La Cava V, Serpe RO, Boi A, Incani MI, Manconi ET, et al. Positive effects of Nordic Walking on anthropometric and metabolic variables in women with type 2 diabetes mellitus. Sci Sports 2015; 30: 25-32.
<https://doi.org/10.1016/j.scispo.2014.10.005>

[26] Gram B, Christensen R, Christiansen C, Gram J. Effects of nordic walking and exercise in type 2 diabetes mellitus: a randomized controlled trial. Clin J Sport Med 2010; 20: 355-361.

[27] Gomeñuka NA, Oliveira HB, da Silva ES, Passos Monteiro E, da Rosa RG, Carvalho AR, et al. Nordic walking training in elderly, a randomized clinical trial. Part II: Biomechanical and metabolic adaptations. Sports Med Open 2020; 6: 1-19.

<https://doi.org/10.1186/s40798-019-0228-6>

PMid:31932999 PMCid:PMC6957599

[28] Wasserfurth P, Nebl J, Rühling MR, Shammas H, Bednarczyk J, Koehler K, et al. Impact of dietary modifications on plasma sirtuins 1, 3 and 5 in older overweight individuals undergoing 12-Weeks of circuit training. Nutrients 2021; 13: 3824.

<https://doi.org/10.3390/nu13113824>

PMid:34836079 PMCid:PMC8624957

[29] Zhong L, D'Urso A, Toiber D, Sebastian C, Henry RE, Vadysirisack DD, et al. The histone deacetylase Sirt6 regulates glucose homeostasis via Hif1alpha. Cell 2010; 140: 280-293.

<https://doi.org/10.1016/j.cell.2009.12.041>

PMid:20141841 PMCid:PMC2821045

[30] Vargas-Ortiz K, Pérez-Vázquez V, Macías-Cervantes MH. Macías-Cervantes, Exercise and sirtuins: a way to mitochondrial health in skeletal muscle. Int J Mol Sci 2019; 20: 2717.

<https://doi.org/10.3390/jims20112717>

PMid:31163574 PMCid:PMC6600260

[31] Kanfi Y, Peshti V, Gil R, Naiman S, Nahum L, Levin E, et al. SIRT6 protects against pathological damage caused by diet-induced obesity. Aging Cell 2010; 9: 162-173.

<https://doi.org/10.1111/j.1474-9726.2009.00544.x>

PMid:20047575

[32] Roichman A, Elhanati S, Aon MA, Abramovich I, Di Francesco A, Shahar Y, et al. Restoration of energy homeostasis by SIRT6 extends healthy lifespan. Nat Commun 2021; 12: 1-18.

The effect of Nordic training on plasma levels of Peroxisome proliferator-activated receptor- γ coactivator 1- α and Sirtuin 6 in elderly women with diabetes

Monireh lalei (M.Sc), Rouhollah Haghshenas (Ph.D) *

Department of Sport Sciences, Faculty of Humanities, Semnan University, Semnan, Iran

* Corresponding author. +98 9133298826

rhm@semnan.ac.ir

Received: 2 Apr 2022; Accepted: 6 Nov 2022

Introduction: Nordic walking training has many benefits in improving the condition of the disabled elderly. Then the aim of this study was to evaluate the effect of Nordic walking training on plasma levels of PGC1 α and SIRT6 in elderly women with diabetes.

Materials and Methods: In this quasi-experimental study, 27 elderly women (age: 65.45 ± 2.70 years) with type 2 diabetes were selected and randomly divided into control groups ($n=14$) and experimental groups ($n=13$). Then, the experimental group performed exercise protocol of Nordic walking training, three days per week for eight weeks. Blood samples were collected before and after the training protocol. ELISA kit was used to measure the biochemical variables of the research.

Results: The analysis of data showed that the levels of PGC1 α and SIRT6 in the exercise group compared to the control group increased significantly ($P<0.001$) and glucose, insulin and resistance of insulin decreased significantly ($P<0.001$).

Conclusion: Nordic walking training, could reduce glucose, insulin and resistance insulin and increases PGC1 α and SIRT6 in elderly women with diabetes, and help improve the metabolic system of the elderly.

Keywords: Nordic exercise, elderly women, diabetes, SIRT6